

Reflectie functioneren Ger

Gertjan Vis
2079972

Rood en Groen

Eigenlijk was de periode Ger niet iets waar ik naar uit keek. Aan de vooravond van 1 december 2008, de datum waarop ik begon, had ik zo mijn twijfels. Deze twijfels waren vooral gerezen na mijn eigen ervaringen als tweedejaars student in het Nieuwsbedrijf. In zekere zin de oervorm van het huidige Ger.

In 2006 speelde een tweedejaars van elke redactie de chef. De ene chef was succesvoller dan de andere, want niet iedere tweedejaars heeft in zijn eigen groep genoeg gezag om de orde te handhaven. De pijlers waren toen onderverdeeld in media, nu per onderwerp. Echte druk om te produceren was er niet. Als iets niet af was, waren er geen directe gevolgen. Met minimale inspanning kwam je al boven het maaiveld uit. Toentertijd was de structuur van het Nieuwsbedrijf slecht en de begeleiding minimaal. Het voelde als een soort van nutteloos tijd uitzitten. Maar wat fijn, het huidige Ger verschilt met het toenmalige Nieuwsbedrijf als rood verschilt van groen. Het valt mee, in positieve zin.

Ger Leeft

In het huidige Ger coördineren vierdejaars studenten de redacties met tweedejaars. Samen met Betty en Fatima nam ik de pijler Ger Leeft onder mijn hoede. Leeft, omdat deze sectie mij veruit het meest interesseert. Deze pijler omvat nieuws, onderwijs, economie, buitenland, gezondheid. Meestal komt het neer op het nieuws van de dag. Wat leeft er onder de mensen?

De omgang met Fatima en Betty ging goed en dat is belangrijk. Zes weken zit je met elkaar opgescheept. De samenwerking verliep prima en we konden elkaar aanvullen of voor elkaar invallen waar nodig. Zo was Betty een week afwezig door privéomstandigheden en ook Fatima was er niet altijd, door ziekte of colleges van een vierdejaars project. De Ger-periode was ik elke dag aanwezig.

Onze pijlerdocenten waren Monique de Knecht en Cécile Hibbeln. Zij keken mee bij de vergadering en hielden het totaalproces in het oog. Ook met hen hebben we goed overleg gehad over het reilen en zeilen van de pijler. Verder gaven ze ons feedback over ons handelen en bepaalden we samen met hen het de beoordeling van de tweedejaars studenten. Dit verliep goed.

Aan het eind van elke tweede week kwamen Betty, Fatima en ik bij elkaar om van gedachten te wisselen over de studenten en een oordeel te vormen. We blikten terug op de periode en keken hoe ze gepresteerd hadden individueel en in het teambelang. Dit alles kwam bij elkaar in een onvoldoende, voldoende of goed oordeel.

Wennen

De eerste week was het wennen als coördinator. Nog niet eerder heb ik leiding gegeven aan groepen van ongeveer tien studenten. Als mannelijke co tussen twee vrouwen mocht ik de spits afbijten bij de eerste vergadering. Daarna wisselden we elkaar af om de vergadering te leiden.

Deze eerste vergadering was onwennig, zowel voor de tweedejaars als voor mij als co. Nog onduidelijk was het wat er van ons precies werd verwacht, waar moest de vergadering naartoe leiden, wat moest er uitkomen? De voorbereiding voor de vierdejaars kan beter. Nu werd ik als het ware in het diepe gegooid, het liep goed af, maar het is onnodig. Vermijd dat onwennige aan het begin van de eerste week, zoveel dagen zijn er niet voor Ger: drie per week, zes in totaal per groep, voordat ze naar de volgende pijler verhuizen.

Al in de eerste dag vormde zich een vaste structuur voor de vergadering, hier zijn we niet meer vanaf geweken. Een efficiënte manier, ieder noemt zijn of haar onderwerp, we bespreken het, gooien het weg of delen het onderwerp in bij de verschillende media. De eerste dag spraken we af dat we elke werkdag een korte middagvergadering hielden. Dit om mededelingen te doen, te kijken hoe iedereen er voor staat en om te zien of er nog mensen vastzitten met hun product.

Spitsnieuws

Wat me opviel bij de tweedejaars is dat ze vaak alleen maar de *headlines* aandragen. Snel, snel, hebben ze wat gelezen in de Spits. Maar als ik dan één of twee vragen over het onderwerp stel, vallen ze genadeloos door de mand. Dit probeerden we bij elke nieuwe groep er zo snel mogelijk uit te krijgen. De eerste werkdag zagen we het zuchtend door de vingers, maar bij de middagvergadering gaven we gelijk aan dat het vanaf donderdag anders moest. En dat proces ging dan ook beter, soms langzaam, soms sneller, afhankelijk van de student. Wat Leeft vraagt aan de redacteur: neem een onderwerp, lees je in, denk erover na en maak alvast een twist. Als dat in orde is, kan er over worden gediscussieerd tijdens de vergadering.

Wat ik ook mistte bij de studenten was de eigen verwondering en het eigen nieuws. Het was vrijwel altijd de vaste nieuwsstroom die werd gevolgd. Ook hier hamerden we op, maar dit was voor de studenten ook een moeilijk punt. Toch snap ik dat heel goed, als ik naar mezelf kijk vind ik het eigen nieuws vinden een van de moeilijkere zaken.

Gezag

Verbazingwekkend, in de afgelopen twee jaar heb ik toch een vorm van gezag opgebouwd. De tweedejaars luisteren en hechten zelfs waarde aan mijn mening. Als ik voor de groep sta bij een vergadering ben ik wel wat gespannen, maar er heerst orde en er wordt geluisterd. Ik denk dat ik voldoende boven de groep stond, en duidelijk maakte dat ik niet met me liet spotten. Ook wisten ze dat ik hen in de gaten hield. Kortom, voor zowel de studenten als ik waren de posities duidelijk.

Ik werd serieus genomen, maar speelde niet de strenge meester. Het moet leuk blijven, als er ook maar wordt geproduceerd, daarin moet een balans worden gevonden. Al met al ging dat over het algemeen goed. Verder voelde ik het als mijn taak om mijn redactieleden te beschermen. Bijvoorbeeld als een derdejaars iets te hartgrondig aan een stuk had gesleuteld of als er iets moest worden geregeld. Hierdoor wisten de studenten ook wel dat ze niet alleen voor feedback, maar ook voor algemene zaken bij mij terecht konden.

Als ik terugblik kan ik zeggen dat ik af en toe strenger op moest treden. Daar wezen ook de docenten op. Want het kan niet zo zijn dat een student onvoorbereid in de vergadering komt. Nu

deed ik het vaak nog te makkelijk af, maar volgens de docenten kan dit strenger. Stuur de student de groep uit en laat hem pas terugkomen als hij iets heeft. Tijdens een stage kan de student ook niet met een leeg hoofd voor de dag komen. Laat hem of haar maar wennen aan de verwachtingen. Toch vind ik dit een moeilijke stap, de leidende rol is ook voor mij iets waarin ik moet groeien en ik voelde me nog niet ver genoeg boven de groep staan om zo streng op te treden. Wellicht is de periode net te kort geweest om deze stap te zetten. De studenten zijn dus af en toe de dans ontsprongen.

De sfeer in de drie verschillende groepen was vrij goed. Er was een wil om te produceren. Natuurlijk zitten er wat minder heldere lichten tussen, maar ik zag een goede samenwerking tussen de studenten. De wil om de ander te helpen, op pad te gaan of samen na te denken. Ook de presentatie op vrijdag werd tijdig samen opgepakt en zelfstandig uitgewerkt door de studenten. Als coördinatoren hebben we in dit positieve sfeertje een rol gespeeld. Vooral omdat we duidelijk maakten voor de studenten waar we stonden, wat ze aan ons hadden. Ook communiceerden we duidelijk naar de studenten toe, zowel de goede als de slechte punten.

Feedback

Al de eerste dag komt de productie op gang en dan wordt van mij verwacht dat ik dingen nalees en feedback geef. Soms was het stuk erbarmelijk, dan moest er nog veel aan worden veranderd. In *Word* maakte ik fouten en slechte zinnen rood. De student kreeg dit dan terug. Samen ging ik dan met de student kijken naar de feedback en dan kwam hij of zij met een beter product. Toch heb ik niet altijd de zaag gebruikt, ik heb ze de vrijheid gegeven om met de feedback te werken en er van te leren. Ook glipte er wel eens wat door naar de internetpagina, stukken die nog niet Ger genoeg waren naar mijn zin. Niet altijd de bedoeling, maar soms ben je als co blij dat er een bericht is geproduceerd en dan wil je ook zo snel mogelijk de pagina verversen.

Wat me vooral opviel was de vaak formele schrijfstijl van de tweedejaars. Precies zoals het wordt aangeleerd in het eerste en tweede jaar. Sommige studenten hebben sneller de lossere Ger-stijl in de vingers dan andere. Ik waakte vooral voor de actieve schrijfstijl, samen met de student ging ik dan de zinnen na, gaf voorbeelden en liet hen zelf denken. Tips die ik ze meegaf: lees het stuk voor jezelf en luister hoe het klinkt. Denk na over hoe je het aan een vriend of vriendin zou vertellen. Als ze dit in gedachten houden, scheelt het al een heel stuk bij het wel of niet formeel schrijven.

Bij mijn huidige journalistieke werk is de Ger-doelgroep niet de doelgroep waarvoor ik produceer. Ook ik moest soms zoeken naar de juiste toon. Maar ik zie wel direct of een stuk goed loopt of niet en of het geschikt is voor de doelgroep. Formeel taalgebruik kan echt niet en dat werd vaak wel gebruikt. De twist was voor mij in het begin ook nog een wat vaag begrip, maar het gaat erom een originele, doelgroepgerichte invalshoek te kiezen. Studenten beten vaak hun tanden hierop stuk. Dan wordt het een 'berichtje voor op internet', maar soms werd ook ik omver geblazen door goede ideeën.

Ik heb niet het idee dat ik mensen gedemotiveerd heb door mijn feedback. Dit onderving ik door ook de goede punten aan te geven en mijn kritiek duidelijk uit te leggen. Af en toe zullen ze wel

moedeloos worden van de rode zinnen in het feedbackstuk. Maar als je kunt uitleggen waarom het zo is, schieten zij er in ieder geval ook wat mee op.

Toekomst

In de toekomst zie ik mezelf wel een leidende rol geven. Ik kan gestructureerd werken en vind het leuk om met mensen te werken. Ik zou best ooit eens de eindverantwoordelijkheid willen hebben over een tv-programma. Maar dit is iets waar je eerst ook zelf volledig competent voor moet zijn. Dat betekent dat er wel een aantal jaar werkervaring tegen aan kan. Om leiding te geven moet je gerespecteerd worden, alles weten over je vak en mensen kunnen aansturen. Dit moet groeien en het is zeker niet iets waarvoor ik in de toekomst de ogen zal sluiten.

Aanbevelingen

Studenten moeten beter voorbereid zijn voordat ze aan Ger beginnen. Ze moeten eigenlijk al weten wat er die eerste dinsdag bij de ochtendvergadering van ze wordt verwacht. Ze kunnen niet binnenkomen met enkele koppen van de Spits. Nee, ze moeten komen met een aantal goede onderwerpen, waar ze meer van weten en waarbij ze al gedacht hebben over een twist.

Ook vierdejaars studenten kunnen wel wat voorbereiding gebruiken. Nu is de eerste dag nog zwemmen zonder vaste grond onder de voeten. Het moet vooraf beter duidelijk zijn hoe een vergadering er globaal uitziet, wat er uit moet komen en wat er van de studenten wordt verwacht. Dan kun je dat als co ook overbrengen aan de tweedejaars.

Eigenlijk is de tweewekelijkse periode te kort bij de pijler. Vooral in week twee gaat het goed lopen en dan ben je ze weer kwijt. Een week extra zou prima zijn, ook omdat je in totaal maar zes dagen met elkaar hebt, dat is kort. Toch zal deze aanbeveling roostertechisch lastig zijn.

De studenten zouden nog meer moeten produceren, soms is het nog rustig aan. Hierbij doel ik vooral op de internetredactie. Ger.nl moet *up-to-date* zijn. Sommige studenten presteren het om maar twee berichten per dag te produceren. Dit kwam gelukkig weinig voor, maar het is gewoonweg niet te verkopen. Dan is een student wel door een co aan te pakken door te vragen hoe het er mee zit en waar het volgende stuk blijft. Maar het is voor sommigen nog te vrijblijvend. Op een of andere manier moet ook internet aan bepaalde deadlines gebonden zijn.

Conclusie

Al zat ik vooraf niet zo op Ger te wachten, nu ik er op terugkijk is het wel een fijne periode geweest, waarin ik zeker wat heb geleerd. Het is voor mij totaal nieuwe ervaring om voor een groep studenten te staan. Studenten die je serieus nemen, om feedback vragen en die je zien als leidinggevende. Deze rol ligt me wel en in dat opzicht was het voor mij een leerzame periode.